

Nimeni nu poate spune: am adevărul – aceasta e obiecția care se vehiculează – și, pe bună dreptate, nimeni nu poate avea adevărul. Adevărul este cel care ne posedă pe noi, e ceva viu! Noi nu suntem deținătorii adevărului, ci noi suntem cei cuprinși de adevăr. Dumnezeu a devenit atât de apropiat de noi, încât El însuși e un om: asta trebuie să ne tulbure și să ne surprindă din nou și din nou! Ne este atât de aproape, încât e unul dintre noi. Cunoaște ființa umană, o cunoaște pe propria piele, a trăit ceea ce înseamnă ființa umană prin bucuriile și suferințele Sale. Ca om, e lângă mine, atât de aproape încât îi pot „auzi vocea”.

Benedict al XVI-lea

Miracolul cel mai mare, de care discipolii erau impresionați în fiecare zi, nu era cel al picioarelor îndreptate, al pielii curățate, al vederii redobândite. Miracolul cel mai mare era o privire revelatoare asupra umanului, căreia nu i te puteai sustrage. Nu există nimic care să convingă omul ca o privire care să surprindă și să recunoască ceea ce el este, care să-l descopere pe om lui însuși. Isus vedea în interiorul omului, nimeni nu putea să se ascundă în fața lui, în fața lui profunzimea conștiinței nu avea secrete.

Luigi Giussani